

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/31/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200301
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200301.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. Jaroslava Žalúdeka, LIGNUM, s miestom podnikania a bytom Ilava, Hurbanova 146, IČO: 33488088, zastúpeného JUDr. Miroslavom Ivanovičom, advokátom so sídlom Bratislava, Grösslingova 45, proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 63, v konaní o odvolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k.13S/47/2013-51, zo dňa 29. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/47/2013-51 zo dňa 29. januára 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Vyššie označeným uznesením Krajský súd v Trenčíne zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p., v ktorom sa žalobca podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného číslo 1100306/1/59980/2013/5199-r zo dňa 7. februára 2013, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer daňového úradu Trenčín, číslo 9300401/5/3130745/2012 zo dňa 29. októbra 2012, ktorým bol v zmysle § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona číslo 511/1992 Zb. v nadväznosti na § 168 ods. 2 zákona číslo 536/2009 Z.z. vyrubený žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 2. štvrtrok 2009 v sume 9 905,50 €.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené 19. februára 2013. Žalobca zaslal žalobu poštou, pričom zásielka bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 19. apríla 2013, táto však bola doručená na Krajský súd v Trenčíne až dňa 22. apríla 2013. V danom prípade, keďže žalované rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 19. februára 2013, posledným dňom lehoty na podanie správnej žaloby bol deň 19. apríla 2013, ktorý deň pripadol na piatok a uvedeného dňa nebolo sviatok. Žaloba bola doručená súdu dňa 22. apríla 2013, teda bola podaná oneskorene.

Podľa názoru Krajského súdu lehota stanovená § 250b ods. 1 O.s.p. je lehota hmotnoprávna, k zachovaniu ktorej je potrebné, aby žaloba došla na súd najneskôr v posledný deň lehoty.

O trovách konania Krajský súd rozhodol tak, že keďže žalobca nemal vo veci úspech a žalovanému právo na náhradu trov konania neprináleží podľa § 250 K ods. 1 O.s.p., žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v lehote odvolanie, domnievajúc sa, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/, keďže na danú vec sa podľa jeho názoru sa má aplikovať ustanovenie § 250b ods. 2 O.s.p., ktoré stanovuje procesno-právnu lehotu na podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu.

Žalobou napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 19. februára 2013. Posledným dňom na podanie žaloby bol deň 19. apríla 2013, ktorý ako deň pripadol na piatok. Právny zástupca žalobcu v tento deň odoslal žalobný návrh, čo vyplýva z pečiatky pošty na obálke zo dňa 19. apríla 2013, kedy bola zásielka odovzdaná aj na poštovú prepravu. Krajský súd v Trenčíne si podľa jeho názoru nesprávne vyložil ustanovenia o aplikácii procesného práva a v žiadnom prípade sa nestotožňuje s argumentáciou komentára českej právnej úpravy. O tom, že sa jedná o procesnú právnu lehotu svedčí aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 63/03 z 3. júla 2003.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na rozhodnutie krajskému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p., sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu Najvyšší súd zistil, že je nesporné, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené 19. februára 2013. Žalobca zaslal žalobu poštovou dňa 19. apríla 2013, pričom táto bola doručená Krajskému súdu v Trenčíne dňa 22. apríla 2013.

K spornej otázke či sa jedná o hmotnoprávnu, alebo procesno-právnu lehotu, zaujal Najvyšší súd stanovisko, že dvojmesačná lehota v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. je lehotou procesnou, a teda je zachovaná, pokiaľ sa žaloba najneskôr v jej posledný deň odovzdá na poštu. Tento záver vychádza nielen z toho, že táto lehota je upravená v procesnom predpise (O.s.p.), ale má oporu aj v tom, že táto lehota je určená na urobenie procesného úkonu - podanie žaloby v správnom súdnictve. Podanie žaloby nemôže byť v žiadnom prípade obmedzené hmotnoprávnymi lehotami, ktorých účel je úplne iný než aký majú procesnoprávne lehoty bez ohľadu na to, v ktorom procesnom postupe sa uplatňujú (vyššie citovaný nález Ústavného súdu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dospel k záveru, že Krajský súd rozhodol nesprávne, keďže lehotu na podanie žaloby považoval za hmotnoprávnu a preto napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne podľa § 221 ods. 1 písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí vo veci rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.